

דף קריאה לשבת!

אני מצטער

דני נכנס לביתו עצוב מאד לאחר שצעק על חברו יונתן, וגרם לו לבכות.

"אני לא אהיה יותר חבר של יונתן", הוא אמר לאמו. "הוא לקח את הפדור החדש שלי, ועכשו הפדור החדש לאבוד. אני ממש כועס עליו".

אמא של דני נסתה להרגיע אותו ושאלה. "האם ראית אותו לוקח לך את הפדור?"

"לא", אמר דני. "אבל השארתי אותו בחוץ, לא רחוק מהמקום שבו עמד יונתן, וכשחזרתי הפדור כבר לא היה שם".

"אם לא ממש ראית אותו לוקח את הפדור, לא פדאי להאשים אותו ולומר שהוא אכן לקח. אולי הפדור התגלגל למקום אחר?"

"כבר חפשתי בכל מקום", ענה דני.

”אולי תחפש שוב?” הציעה אמו.

ואכן, כשדני יצא לחפוש נוסף, הוא מצא את הפדור מתחת
לאחד השיחים בצד הכביש.

”מצאתי את הפדור”, הוא אמר לאמו. ”הכל בסדר, אני
יכל להשאר חבר של יונתן. כנראה שהוא באמת לא לקח לי
את הפדור”.

”אני שמחה לשמע זאת”, אמרה אמו.

”אני הולך לשחק קצת בחוץ עם הפדור, טוב?”, שאל דני.
”חכה רגע, דני. אני חושבת שאתה צריך לבקש סליחה
מיונתן על שגרמת לו לבכות שלא בצדק. אתה יודע שעוד
מעט מגיע יום הכפורים”.

”אבל אמא, אני למדתי שביום הכפורים הקב”ה סולח לנו
על הכל. אני פשוט אחכה כמה ימים, ואז אני לא אצטרך
להתנצל בפני יונתן”.

”הקב”ה אכן סולח לנו, דני”, אמרה אמו, ”אך רק בתנאי
שכבר בקשנו סליחה מחברינו. אני מציעה שתלך ליונתן
ותגיד לו שאתה מצטער. זו גם מצוה וגם דרך מצינת
להתכונן ליום הכפורים”.

דני הבין שאמו צודקת. ולמרות שהיה לו קשה, הוא הלך
לחפש את חברו יונתן כדי להתנצל בפניו.

פיצד קראתי?